

Berg: Naar man læser den foreliggende Forespørgsel, faar man strax ved den første Overveielse Sympathi for Sagen, og denne Sympathi er heller ikke for mit Vedkommende bleven svækket ved den Forhandling, som er bleven ført derom. Hvad vi i saa Henseende kunne gjøre, vil jo imidlertid afhænge af, hvorledes dette Spørgsmaal engang kan blive nærmere udviklet i Lovsform, samt af de Oplysninger, som maatte medfølge; dette siger jeg udtrykkelig for mit Vedkommende i Genhold til en Ytring, som fremkom fra den høitærede Justitsminister. Denne Debat har imidlertid efter min Følelse haadt et noget særegent Præg. Det er meget let at springe over Gjærdet, hvor det er lavest, og at der er megen Raadensklab i det civiliserede Samsund i det Hele taget og ogsaa i vort Samsund, er jo fuldt ud bekendt for os Alle; men naar man skal undersøge Aarsagerne hertil, og naar man vil afværge Virkningerne deraf, saa mener jeg, at Undersøgelsen maa stilles noget dybere. Hvorfor voger der saa meget Ukrudd af denne Art? Og faae vi Ukruddet bort ved engang imellem at hugge Toppen af? Tror man at kunne faae Ukruddet bort af Samsundet ved her og der at banke en Mand haardt? Jeg beder de Herrer, naar de engang ville foreslåge os et Lovforslag om dette Forhold, da at ledsage det med statistiske Oplysninger samt at tilføie Oplysninger om de paagjældende straffede Personers Forhold fra Ungdommen af. Disse Forbrydelser nævnes jo nu i Sundhedsvis, men en stor Del af dem kan vist ofte være begaaet af enkelte Mand. En enkelt Mand kan være skyldig i mangfoldige af disse Forbrydelser, og jeg spørger da, om man ikke kan forfølge de værste af disse Folks foregaaende Liv og se, hvorledes deres Forhold har været? Vi have i de senere Aar reist Evangsanstalter omkring i Landet, men vi have adskillige Steder anvendt dem saaledes, at naar Nogen har trængt til offentlig Hjælp, saa har man, selv om de have havt Børn, givet dem denne under den Form, at man har givet dem Bolig der mellem alt muligt Rips-Raps. De Børn, som opdrages der sammen med alt Udskeet i Kommunen, gaa altsaa ud i Verden derfra. Naar de saa besvære Samsundet, saa forser Samsundet sig og siger: Se, her have vi Kommunen i Paris, her have vi Følgerne af den socialistiske Bevægelse omkring i den civiliserede Verden, medens man dog ganske simpelt kunde sige: Ja, det er Følgen af den humane Fattigløvgivning, at have. Man forsjømmer ganske at fæste Diet paa, hvad der er Grundlaget, nemlig Opdragelsen af den Ungdom, som skal leve i vort Samsund. Maa jeg derfor bede de Autoriteter, som ville føre denne Sag videre, at give os statistiske Oplysninger, saa at vi kunne se Aarsagen dertil. Jeg nævner blot dette strøvs, thi denne Forhandling er jo ikke stillet til en mere indgaaende Behandling af disse forskjellige Spørgsmaal. Spø-

rigt skal jeg bemærke, at, naar f. Ex. N. N. bliver overfalden paa offentlig Gade af N. N., saa er dette jo ganske vist brutalt, men jeg maa sige med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Boos), at Høsten svarer i Reglen til Sæden. Naar man faaer Raahed og Brutalitæt, saa udsætter man sig for at høste Raahed. Jeg forsvarer ikke i fjerneste Maade denne Form for Hævnen af Fornærmelser. Det er jo ikke ganske det Samme som Dueller, thi Dueller ere jo mere uskadelige, da de kun finde Sted for en Forms Skyld (Ufbrydelse af N. P. Jensen). Ja jeg har ikke hørt det ærede Medlem sige dette, men jeg har hørt Andre sige, at det ærede Medlem har sagt det. Der er jo forskjellige Maader at vise Raahed paa, og jeg vil spørge: Har Kriminalstatistikken ikke oplyst os om, at det ofte er selve den Overfaldne, som har givet Anledning til Skandalen under en saa raffineret Raahedsform, at dersom hele Historien blev oplyst for et humant tankende Individ, saa vilde han sige, at dersom nogenfinde et forpørligt Angreb var berettiget, saa var det berettiget i dette Tilfælde, saa var det berettiget at tugte den fine Raaheds-Ronditor paa denne Maade. Jeg tror, at vi have mange Kriminalhistorier af den Slags; men naar dette er Tilfældet, mine Herrer, saa hjælper det ikke, at vi sige: Der staar en Giftplante — thi det kan Enhver se — men, mine Herrer, der staar ogsaa en anden Giftplante ved Siden af, skjøndt man tror, at det er den fineste, deiligste Blomst. Lad os tage dem begge to med, naar vi tale om Giftplanter i Samsundet. Lad os se at faae dette oplyst gennem Statistiken og Kriminalhistorien. Jeg er enig med den høitærede Justitsminister i, at der er megen Banfæligbed for Denne og Sin forbundet med at faae sin Ret, naar en saadan Brutalitæt er bleven anvendt mod ham, og at der er mange Hensyn, der kunne afholde Vedkommende fra ligefrem at sige sin Ret. Naar man ser — hvad jo ofte er Tilfældet — at den Mand, som har overfaldet den Vedkommende er en høiere Staaende og en Mand, som paa anden Maade kan skade ham, saa siger jeg, at der ved første Næstast er mange Grunde, som kunne tale for at sige: Lad os faae Hjælp af det Offentlige her. Dette mener jeg er Banfæligbeden her, og jeg vil bede de ærede Jurister om at undersøge, om det ikke skulde være muligt at faae denne Banfæligbed havet ved at faae ændret Noget paa den gamle Rettsordnings Grund. Er man vis paa, at alle de Forbrydelser, der ske i Samsundet, behandles under een Belysning ved Domstolene? Er man vis paa, at man hænger de store Lyve ligesaavel som de smaa? Jeg vil sige, at jeg er nu — som de Herrer kunne se — en gammel Mand, og jeg er ikke endnu — jeg siger det aabent, selv om det maatte kan gjøre ondt andetsteds — kommen til den positive Erfaring, at jeg kan sige, at der er slet Intet i det Mundheld, at de